Ч. 25 Пятниця 1 (14) лютого 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Від'їзд наслідника престола з Петербурга. — Продовжене торговельних договорів. — Америка против Росиї. — Анґлійско-японьский союз).

Архикнязь Франц Фердинанд продовжив на бажане царя свій побут в Петербурзі і від'їхав аж вчера о годині 3 по полудни. Оногди перед полуднем взяв архикнязь участь в родиннім сніданю в зимовій палаті, відтак оглядав місто. Від'їхав з двірця петербурско-варшавскої зелїзниці. Аж до австрийскої границї супроводить архикнязя росийска почетна служба і войсковий атташе, майор Міллєр. Побут архикнязя в Петербурзї мав настрій дуже сердечний.

У Відни удержує ся уперто поголоска, що мимо запереченя Бюра Вольфа торговельні договори з Німеччиною, Італією і т. д. будуть продовжені. Кажуть іменно, що австрийский президент міністрів др. Кербер перебуваючи в Будапештї нараджував ся з Селем в тій справі і що остаточно порішено о продовженю договорів. Урядово буде та вість пізнїйше оповіщена.

В справі манджурскій доносять з Вашинґтону до европейских часописий: Потверджує ся, що Сполучені Держави прилучили ся до опору Анґлиї і Японії против заключеня конвенциї що-до Манджуриї, яко загрожуючій американьским інтересам. Вашинґтоньске міністерство заграничних справ не оставило росийского правительства в нїяким сумнїві, що Сполучені Держави наміряють удержати ся при всїх торговельних користях, які посїдають в Манджуриї. Рішуче виступлене американьского правительства перешкодить правдоподібно цїлковитому замкненю манджурских пристаний для всеї неросийскої торговлї. Квестия, аби права будованя зелїзниць і концесий на копальні не видано в руки виключно одної держави, має другорядне значінє супроти квестиї отвертих воріт. Дипломатичні аґенти Сполучених Держав дїлають в тих справах після докладно уложених інструкций. Так отже творить ся новий тридержавний союз: анґльо-японьско-американьский, против Росиї на далеким Всходї. В тих сторонах головним ринком торговлї Сполучених Держав єсть власне Манджурия, тому і опір в тім взглядї супротив Росиї буде такий сильний, що она буде мусїла уступити і що-до Манджуриї згодити ся на політику отвертих воріт.

Анґлїйске міністерство справ заграничних оповістило урядово про союз зачіпно-відпорний, заключений на 5 лїт між Анґлією і Японією. Той договор складає ся із 6 точок, і постановляє, що обі держави обовязують ся спільно поступати у всїх справах всхідної Азиї, а на случай, коли би одна з них замотала ся у війну з якою державою, друга має їй цїлою силою помагати. Як всї часописи згідно зазначують, союз звернений против Росиї і її манджурскої політики, і вказують на дуже поважне положенє. Анґлїйцї надїють ся, що до того подвійного союза приступлять і Сполучені Держави північної Америки.

Новинки.

Львів дня 13-го лютого 1902.

— **Безпроцентові позички для читалень „Просьвіти“.** Сими днями Видїл краєвий подав до відомости, що на предложене головного видїлу товариства „Просьвіта“ у Львові признав з фондів краєвих безпроцентові позички отсим читальням „Просьвіти“: 1. Читальни „Просьвіти“ в Кнїгиничах (рогатиньского повіта) позичку в квотї 600 К; 2. читальни „Просьвіти“ в Вовчинци (станиславівского повіта) позичку в квотї 500 К; 3. читальни „Просьвіти“ в Випатичах (перемиского повіта) позичку в квотї 1000 К і 4. читальни „Просьвіти“ в Журові (рогатиньского повіта) позичку в квотї 900 корон.

— **Сегорічна зима** робить такі вже несподїванки, що й найбільше учені метеорольоґи не знають, що на то казати. Здає ся, як коли-б сьвіт обертав ся вже до гори ногами. Підчас коли в північних сторонах Европи в послїдних днях було так тепло, як коли-б вже настала справдїшна весна, то на полудни в Ішпанії була зима, якої там не памятають. Цїлий Мадрид був засипаний снїгом. Та й в Італії була немала студїнь. Так само дїяло ся в полудневій Франциї. В послїдних днях упали великі снїги в Альпах, а майже рівночасно зачав снїг і топити ся та настала велика повінь. Поїзд зелїзничий, що їхав оногди з Ніцци до Відня, застряг був коло Понтафель в снїгу і мусїв через три годин стояти на отвертім поли, заким его розкопано. Вигляди для господарів представляють ся сумно. Засїви озимі, які ще не вимерзли, вигниють, а в многих сторонах вода так

Послїдний вояк короля.

(З анґлійского — Вальта Ґвайтмана.)

Істория, яку хочу розповісти, вяже ся з сїльским домом, попри котрий я часто переходив, а котрий нинї єсть вже лиш развалинами.

Сумнїваю ся, аби хтонебудь міг відчути дивний вплив, який то самотне і добре звістне місце на мене за кождим разом робило, бо я знав ще людий, котрих батьки глядїли на події, які тут описані. Отже не сьмію сподївати ся, аби на тих, котрим подам его при помочи пера, то оповіданє зробило рівно живе і сильне враженє, яке зробило на мене, коли я его перший раз почув.

На вузкій і урожайній кінчинї, що висувала ся в море на захід від Нового Йорку, стояв при кінци вісїмнайцятого століття старосьвітский дім. Вибудовав его один з перших кольоністів, котрі поселили ся в новій части сьвіта. Мешканець дому був відразу властителем довгої смуги землї, котра так зухвало сягнула далеко в солону морску топіль.

Події, що творять зміст нашого оповіданя, припали на неспокійні часи американьскої борби о независимість.

Якийсь час перед вибухом війни, властитель дому, котрого названо Вангомом, занедужав і помер. Від давна вже був вдівцем і осиротив цїлком свою одиноку дитину, десятьлїтного хлопця. Після послїдної волї вітця, хлопець був відданий під опіку стрия, чоловіка в середнім віці, котрий в послїдних лїтах жив при родинї. Его дозір і печаливість не довго були потрібні, — минули ледве два роки, як викопано гріб для нещастної дитини, котру доля позбавила опіки родичів.

Тимчасом надійшла хвиля великого народного вибуху. Воєнні оклики, брязкіт оружия і пристрастні голоси надлїтали з вітром від всходу і заходу — а з тиждня на тиждень гамір кріпшав і розширяв ся. Партийні роздори навіщали навіть родини; сторонники корони і палкі провідники бунту поборювали ся часто під одним і тим самим дахом.

Вангом, стрий і опікун молодого спадкоємця, прихилив ся цїлою своєю душею до строгих і лютих гнобижелїв. Незабаром его імя згадувано разом з іменами найдїяльнїйших приклонників короля. Его загорілість партийна була така сильна, що покинув унаслїдженний по братї і братаничу фільварок і вступив до королївскої анґлійскої армії. Від тепер давнї его сусїди чули про него лише при нагоді найбільших зьвірств, найсьмілївійших походів, найбільше шалених нападів на оружні сили земляків, або їх спокійні оселї.

По вісьмох лїтах битв і борб надійшла вкінци хвиля слави для ворохобних Американцїв і їх провідників: послїдний королївский полк мав покинути край, і королївский прапор повівав послїдний раз, заки его спущено, а на его місце заткнуто гордий знак побід наших геройских полчищ.

Лагідне, падолистове сонце осьвічувало пожовклі поля, коли їздець, в воляцким виглядом, їхав поволи дорогою, ведучою до ферми Вангомів. В его одежи не було нічого впадаючого в очи, крім червоного пояса, що сильно оперізував тїло. Дивив ся понуро, немов насуплений, а коли так водив оком на право і на ліво, видавав ся як чоловік, що обертає ся серед знакомого собі окруженя. Від часу до часу задержував ся на хвилю, аби приглянути ся якому предметови, котрий звернув его увагу, і говорив щось до себе, як хтось, кому ріжні гадки спують ся по голові.

Цїлию его подорожи був видко фільварок, до котрого таки по якімсь часї добув ся. Злїз з коня і відвів его до стайнї, а хоч всї познаки вказували, що дім був замешкалий, війшов до середини спокійний і певний себе, немов би був паном цїлого маєтку.

Будинок стояв кілька лїт пустий, а коли побідний конець війни велїв здогадувати ся, що фільварок Вангомів сконфіскує правительство як річ не маючу пана, дало ся намовити сусїдами старе, нуждою прибите супруже, що замешкало в тім домі.

Називали ся Джайлями. Тї люди, котрих прибувший застав в хатї, приймили его гостинно. Сьвідомі непевности своїх прав до власно-

позамулювала поля, що не буде иншої ради, як лиш на ново обсївати. В наслїдок того вже від тепер дає ся дорожня відчувати. Хлїб дорожіє. — Із Скільщини доносять, що на ріцї Опір і его притоках а так само на Стрию пустилась в почи на недїлю дня 9-го с. м. крига, а вода позабирала мости і кладки, а місцями позаливала і дороги, так, що спинила весь рух.

— **Церков з одного дерева.** Але наперед треба вже сказати, що то в Америцї, а докладнїйше, в містї Санта Кляра в Калїфорнїї. В 1853 р. відбуло ся там перше богослуженє баптистів під великим дубом. Та сама громада хотївши побудувати церков, вибрала на то місце, де стояло се величезне дерево, кидаюче тїнь майже на пів морґа. Дерево стяли у висотї 4 сяжнів і ужили за материял будівельний. Великий пень по части видовбали і зробили з него вежу церковну, до которої добудовано ще великий дах. По вибудованю цїлої церкви лишило ся ще 200 сяжнїв материяду будівельного.

— **Зі Станиславова** доносять нам: В послїдних днях грудня м. р. знайдено на подї в хатї Олекси Дївнича в Крехівцях пачку з вуглем, сїрниками і пиматами підложену під стріху. Хата Дївнича припирає до обійстя Николи Якового, котрий хату свою вартости 100 К обезпечив, як кажуть на 500 К. Коли при ревізиї у Николи знайдено свитину, з котрої були видерті як-раз тї пиматн, які були в пачці з вуглем і сїрниками, а коли ще й жінка Якового відгрожуючись, сказала одного разу, що потребує лиш два слова сказати, а Никола буде цїле житє сидїти в кримінали, то Якового арештовано і відставлено до суду в Станиславові.

— **Добре ратував.** В шпитали в Авіо в полудневім Тироли стала ся дня 9-го с. м. така страшна подія. Один з божевільних в тім шпитали, якийсь Маббоні, кинув ся був на сторожа шпитального і став его душити. Сторож наробив крику і єму прибігли на поміч одна милосердна сестра і якийсь слабий на умі чоловік, котрому вільно було ходити свобідно. Той побачивши, що дїє ся, вхопив полїно і ратуючи сторожа, вдарив Маббоні'го з цїлої сили по голові, так, що забив его на місци.

— **Скоропостижною смертию** номер дня 15-го сїчня с. р. в Яйківцях селянин Олекса Янович з Жирави, повіта жидачівского, напившись горівки у свого брата. Всякі змаганя, щоби его привести до житя показали ся безуспішними.

— **Нещаслива пригода.** Із Свистїльник доносять нам: В домі Берка і Бранцї Габерів бави ли ся вечером минувшого місяця дїти при столї на котрім стояла горіюча лямпа. Через неосторожність трутили дїти лямпу, котра пукла і нафта розілляла ся по двох хлопцях, з котрих один мав 4 роки а другий 7 лїт. Хлопцї в однїй хвили станули в полуміни і в пять годин пізнїйше померли в страшних муках, бо родичі перецуджені не знали зі страху, що робити і як ратувати. В справі сїй веде ся слїдство о скілько тому нещастю винуваті самі родичі і їх вкінци увільнено від вини.

— **Горіючий ваґон.** На шляху зелїзницї, що іде з Відня до Варшави, займив ся оногди перед самою стацією Зїчин ваґон третої кляси і став так сильно горіти, що не можна его було нїяк угасити. Виратувано лиш 17 пасажирів, що в нїм їхали, і відчіплено ваґон. Один пасажир так тяжко попік ся, що треба его було відставити до шпиталю. Ваґон займив ся від того, що якийсь пасажир пустив на землю фляшку етеру і она розбила ся і етер розілляв ся, а другий пасажир закурював рівночасно папіроса і кинув ще горіючий сїрничок на землю.

— **Концерт в Золочеві.** Дня 20 лютого с. р. відбуде ся в Золочеві в сали маґістрату концерт музикально-вокальний, котрого продукциї виконає хор товар. ґімн. „Сокіл" з ласкавим співудїлом: композитора і славного цитриста Вс. о. Евгена Купчиньского, Впп. С. Леонтовича і С. Панькова зі слїдуючою проґрамою: 1) Ф. Колесса: „Було колись" — хор. 2) Фортепян —***. 3) Д. Енке: Нек Душман види — хор. 4) О. Нижанковский: „Минули лїта молодї" — сольо тенорове з акомп. скрипки і фортепяну — відсьпіває п. С. Леонтович. 5) Е. Купчиньский: В своїй хатї, музична картина на цитру — відограє сам композитор. 6) Любомирский: „Pochód kozacki" — хор. 7) Веняьский: Леґенда, сольо скрипкове — відограє п. С. Паньків. 8) Ф. Колесса: „Гей на горі", хор. — Початок о 7 год. вечером. —

— **Два рисї за одним вистрілом.** В буковиньских горах робило від довшого часу якесь хиже зьвіря великі спустошеня серед череди худоби. Пастух, пильнуючий череду, не міг в нїякий спосіб помимо щирих заходів в часї кількох ночий, не лиш убити немилого гостя, але навіть розпізнати по слїдах, який то зьвір. Аж недавно в ночи, почувши лоскіт коло загороди, зірвав ся з постелї, зірвав за рушницю, вибіг чим скорійше зі стайнї та стрілив в два напротив него іскрячі ся сліпи. Не журячи ся відтак, чи стріл его був успішний чи нї, вернув назад до стайнї і заснув твердим сном по перебутім зворушеню. Доперва слїдуючого дня, виганяючи худобу до води, побачив на снїгу розпростертого величезного рися. Заразом однак побачив на снїгу слїд а побіч него фарбу другого рися. Ідучи за слїдом відкрив в недалеких кущах причаєного другого розбишаку — рися, але сильно підстрїленого, котрого й легко добив палицею.

— **Замерзли.** Дня 24 сїчня с. р. найшли селяни на поли, що належить до громади Пасічної повіта жидачівского, замерзле тїло незнаного мужчини одїтого по міски. Після донесеня Августини Янчин, замешкалої в Щирци має то бути хорий на умі Аврелїй Янчин, стражник зелїзницї державної, котрий дня 23 сїчня вийшов неспостережено з дому і доси не вернув. — В Нижневі знайшов двірский польовий Олекса Стецїв дня 5 лютого с. р. на дорозї замерзле тїло забірника Якова Пилипенка родом з Нижнева.

— **Огонь.** В ночи, д. 5 с. м. вибух огонь на обшарі двірскім в Краснїй, власности львівского латиньского архіепископства. Згорів шпихлїр вартости 5000 К. Шкода була обезпечена. Дальше згоріло посесорови того фільварку, Мечиславови Ґотвальдови 120 кірцїв гречки, 40 кірцїв конюшини, 4 кірцї вівса, молотїльня і млинок, все разом вартости 7048 корон. Цїла шкода була також обезпечена. Причина огню незвістна а доходженє в сїй справі веде ся.

— **Роздїленє зроснених близнят.** Славний цирк Американця Барнума возив по цїлім сьвітї двоє дївчат, близьнят, що боком були зроснені до себе, але лиш в однїм місци, так, що они могли досить свобідно порушати ся. То були близьнючки з Індиї, і одна з них називала ся Дудіка а друга Радіка. Перед кількома недїлями занедужала одна з них на запаленє легких, а лїкарі підозрівали, що недуга єсть мабуть наслїдком туберкульози. Доси обі сестри перебували щасливо всї дитинячі недуги. Скоро одна занедужала, та зараз по тім занедужала й друга, а коли одна подужала то подужала й друга. Але тепер настала обава, що коли одна занедужала на тубeрчули, то готова й друга набавити ся тої хороби, і так могли би обі померти. Щоби уратувати бодай одну, не було иншого виходу, як хиба роздїлити їх за помочию операциї. На то і згодила ся була їх прибрана мати, а поправдї якась женщина, що взяла їх за своїх, щоби лиш заробляти ними великі гроші, і близнята віддано до шпиталю. Але в послїднїй хвили тота прибрана мати видячи, що стратить заробок, стала

сти маєтку, не сьміли противити ся, коли незнакомий заявив їм свій намір провести тут кілька годин.

День кінчив ся, сонце западало вже на заходї, але понурий і мовчаливий гість не ладив ся до відїзду. Аж пізним вечером став трохи веселїйшим і бесїдливішим. Сказав, що проведе ніч в домі і обіцяв щедру заплату, котру старий приймив з вдячностию.

— Оповіджте менї що для проведеня часу — сказав гість до господаря, коли по скінченій вечері засїли довкола комина.

— Ах, пане — відповів Джайльс — тут не лучає ся нїчого цікавого. Жиємо з року на рік, а нїчого не зміняє ся.

— То нїчого не з'умієте менї оповісти? — спитав гість з якимсь дивним усьміхом. — Говорітьже хоч о вашім домі, о его давних мешканцях, его історий.

Старець поглянув на жінку і їх очи стрітили ся, зрозуміли.

— То дуже сумна історія, пане — говорив Джайльс — і бою ся, що буде прикра, неприємна, а лише приємні оповіданя повинно ся слухати під чужим дахом.

— Під чужим дахом! — повторив чужий гість і перший раз від свого приїзду розсьміяв ся; але то не був щирий сьміх.

— Мусите знати, пане — сказав Джайльс — що я тут властиво приблуда. Вангомів — так називали ся давні властителї того фільварку — я нїколи не знав; коли я сюди прибув, покинув послїдний з них околицю і пристав до червоних. Може бути, що тепер поїде за море з своїм полком, а дім перейде в инші руки.

Між тим як старий говорив, спустив незнакомий очи в діл і здавало ся слухав з великою цїкавостию, але блукаючий по устах усьміх, або блеск очий зраджував, що не був такий спокійний, як на око видавав ся.

— Давні властителї були маючі і сусїди їх поважали. Старий Вандом умер перед кільканайцятьма лїтами і лишив сина, котрого виховане повірив братови, тому вахмістрови в анґлїйскій армії, о котрім я перед хвилею говорив. Той брат був дивним чоловіком: напрасний, мстивий, скупий, нїхто его не любив в околици.

Отже не довго по смерти старого, почали розходити ся вісти о строгих карах голодових і побоях, якими новий пан частував малого братанича. Люди, що там працювали на фільварку, оповідали страшні річи, як катував сина свого брата. Говорено, що хотїв спрятати малого, щоби стати властителем цїлого майна. Але що — як я вже казав — нїхто его не любив, то може несправедливо судили.

В якийсь час пізнїйше замітив одного вечера молодий хлопець, котрий робив на фільварку, що малий сирота був ще більше блїдий і марний, як звичайно. Хлопець був все делїкатний і тому гадаю, що то его слабе здоровлє, а не що иншого, спонукало его смерть. Тої ночи робітник спав на фільварку коли всї ішли на спочинок, встав і він від комина і пішов до призначеної для себе комнатки. Мусїв переходити коло одної комнати — тої самої, в котрій ви будете ночувати — і чув як там сирота слабим голосом благав милосердя. Задержав ся мимохіть і розпізнав голос стрия Вангома твердий і лютий. Роздав ся свист упадаючих ударів. За кождим ударом відзивав ся зойк або крик болю. Тревало то добру хвилю. Обурений тою страшною лютостию робітник, хотїв в першій хвили виломити двері і станути в обороні дитини, але на час роздумав ся, що й сам міг собі наробити прикрости і хлопцеви не богато поможе, отже пішов дальше і положив ся спати.

— Ну і що вам скажу більше, пане: на другий день хлопець не прийшов в поле до женцїв, як то звичайно робив. Тяжко занедужав. По лїкаря післано мабуть аж на другий день по полудни, але вже було за пізно — бідна дитина не діждала навіть третього рана.

Було о тїм богато говореня, але мимо заходу не можна було нїчого доказати против опікуна. Якийсь час люди заходили ся, щоби ту справу точно розслїдити. І може було би до того прийшло, колиб не поголоски про війну, котрі цїлий край більше від всього иншого обходили.

Вангом вступив до армії короля. Его вороги казали, що бояв ся бороти ся по сторонї ворохобників, бо коли би їх побіджено, мусїло би правительство сконфіскувати цїле его майно Але події доказали, що коли справдї побоював ся того, то вибрав цїлком противне средство.

Старушок задержав ся. Довге оповіданє видко змучило его. Настала довга тишина. Відтак незнакомий встав і пішов зараз на спочинок, а господар провів его зі сьвітлом.

Коли старий Джайльс вернув до свого вигідного фотелю при коминї, жінка его вже положила ся до ліжка. Розмавляли довго о дивній пригодї того вечера. Ніч вже була пізна, а Джайльс не мав ще охоти вставати із свого місця при огни, на котрім грів собі ноги. Поволи пізна година і зрадливе тепло почало дїлати на старця. Чувство сонности і відпо-

домагати ся, щоби бодай до опирациї впускано людий за гроші та щоби підчас операциї роблено фотоґрафічні знимки, так, щоби опісля хід цілої операциї можна було показувати за гроші. Лікарі не хотіли на то пристати. Тота „мати“ хотіла відтак забрати близнята зі шпиталю, але остаточно надумала ся і згодила ся на операцию, котра відбула ся минувшої неділї. Операцию ту зробив француский хірурґ др. Доаєю, і она тревала всего 20 мінут. Діти занаркотизовано і так покладено їх на операцийний стіл. Заким ще приступлено до операциї, змірено у дівчат силу биття серця і теплоту тїла. Показало ся, що у недужої Дудіки бив живчик на мінуту 130 разів, а у здорової 90 разів. Теплота тїла у недужої була 39 степенів, знак великої горячки, а у здорової Радіки було 37 і пів степеня, отже стан підгорячковий. Місце, в котрім їх тїла були зрослі, було на 7 центиметрів довге а на 4 центиметри грубе. В тім місци підвязано тїло добре, щоби не сплило з них богато крови а відтак розрізано по середині. Мимо того виплило з них може яких 30 ґрамів крови. Рани відтак зашито і перервано наркозу. По довшій хвили обі сестри пробудили ся, а коли їх лікарі спитали, де їх що болить, то обі сказали, що чують біль в грудех. Дудіка перша, коли очуняла, спостерегла, що стало ся і з жалем сказала до своєї сестри: Таже нас розрізали! — і по сих словах легко омлїла, мов би лиш заснула. По операциї бив живчик у Дудіки вже лиш 116 разів на мінуту а у Радіки 84 разів. Теплота тїла у обох була вже лиш 37 і пів, знак що горячка значно зменшила ся, майже уступила. Вечером стан обох недужих був зовсїм вдоволяючий і єсть надія, що обі сестри удасть ся удержати при житю.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Будапешт 13 лютого. Президент міністрів др. Кербер був вчера на цілогодинній авдиєнциї у Цісаря, а відтак нараджував ся з мін. Селем.

Берлин 13 лютого. Вчера вечером відбув ся в цісарскій палаті обід, в котрім взяли між иншими участь кн. Генрик пруский і американьский амбасадор Гвайт. По обіді відвели цісар Вільгельм і амбасадор Гвайт кн. Генрика на дворець. Кн. Генрик вибирає ся в подорож до Америки.

Берлин 13 лютого. Вибухло непорозумінє між Анґлією і Німеччиною з причини тайних документів з часу американьско-ішпаньскої війни.

Йокогама 13 лютого. Предкладаючи в японьскім парляменті анґлійско-япаньский договор, сказав президент міністрів, що той договор єсть зачіпно-відпорним союзом.

Париж 13 лютого. Францускі часописи обговорюючи анґлійско-апоньский союз, кажуть що він звернений в першім ряді против Росиї, а також і против Франциї. Ті держави не можуть рівнодушно приймити вісти о тім новім союзї.

Надіслане.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодіжи. Ціна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодіж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на літературну діяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

Чинку, звістне кождому, хто огрівав ся розжареним вуглем, проняло всї єго члени, голос замінив ся в невиразний шепіт. Перехилив ся назад на поруче крісла і заспув.

Довго лежав так в глубокім снї. Не міг висказати, кілько годин минуло; але хвилю по півночи нагле збудив ся. Чув крик, який сильний чоловік видає в борбі зі смертию — пронимаючий, не надто голосний, але страшний, що мов зимна, остра сталь, пробиває ся до костий. Старець встав з крісла і слухав. Хвилю було цілком тихо. Відтак знов страшенний крик, такий дикий і жалібний, що слухаючому волосє встало на голові. Скорі кроки на коридори. Двері отворили ся і незнакомий подібний радше до умерлого, як до живого чоловіка, вбіг до комнати.

— Цїлий білий! — кричав мучений совістию. — Цїлий білий, в сорочці, як лежав в домовині!... Одно рамя мав обнажене і я видів — шептав беззвучно — видів синці.... То було страшне, я мусїв кричати. Ішов просто до мене. До самого ліжка! Єго худі руки дотикали майже мого лиця.... Я не видержав і утїк!

Нещасний похилив голову на груди і судорожно потрясав ся та хитав ся як дерево, котре гураґан похиляє. Наляканий, неспокійний Джайльс дивив ся на свого гостя, що поводив ся як божевільний і не знав, що говорити і що почати.

Простягаючи руки і замикаючи очи, як чоловік, що хоронить ся від блискавиці, чужинець заганяючись вийшов за двері, а за хвилю пігнав як шалений коридором, ведучим до кухнї, а звідтам на дорогу. Старець чув кроки, як в віддалену слабли. Відтак подав ся крок назад і упав на фотель. Тревало досить довго заки прийшов до себе. Божевільне поведенє чужого не обудило жени; спала спокійно як перше.

А тепер инший образ; анґлійскі войска всїдають на корабель і від'їзджають до далекої вітчини, котрої монарх вже нїколи не мав володіти над краєм, утраченим завдяки нерозумному насильству. Відділи вояків поступали наперед тяжким кроком, понурі. Одно човно за другим наповнювало ся. Відвозило свій набір до кораблів, що стоячи посеред ріки, вертало до берега і вскорі з новим набором від'їздили знов Прийшов час, що послїдний вояк мав кинути оком на гордий прапор Анґлії, що повівав ще на мурах прибережної кріпости.

Коли послїдний голос трубки нагадував воякам поспіх — тим, що пращали ся з приятелями і тим, що відложили полагодженє приватних справ на послїдну хвилю — пригнав спізнений їздець шаленим ґальопом. Оперезаний був червоним поясом. Гнав просто над берег і зібрана товпа розступила ся здивована дивлячись на єго помняту одежу і блїдість лиця

Скоро зіскочив з сїдла, закинув поводи на карк коневи, ударив єго тонкою тростинкою і пустив ся до човна: ще хвилька а був би лишив ся на березї. Саме послїдне човно відпливало — незнакомий скочив — простір двох, або кількох стіп ділив вже човно від берега — і станув на покладі. Послїдний вояк короля Юрия покинув американьску землю.

— **„Краєвий Союз кредитовий“** видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цїнах:

1. Книга довжників . . .	аркуш	по 10 сот.
2. Замкненя місячні .	2 аркуші	„ 5 „
3. Інвентар довжників .	аркуш	„ 5 „
4. „ вкладників .	„	„ 5 „
5. „ уділів	„	„ 5 „
6. Книга головна	„	„ 10 „
7. „ лїквідацийна .	„	„ 10 „
8. „ вкладок щадничих	„	„ 10 „
9. „ уділів членьских	„	„ 10 „
10. Реєстр членів . . .	„	„ 10 „

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзї кредитовім“ у Львові, Ринок ч. 10 І. поверх.

Курс львівский.

Дня 12-ого лютого 1902	платять К. с.	жадають К. с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	535·—	550·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	350·—	380·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	576·—	586·—
Акциї гарбарні Ряшів	—·—	100·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	350·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	94·—	—·—
Банку гіпот. 5% преміов.	109·50	—·—
Банку гіпот. 4½%	98·30	99·—
4½% листи застав. Банку краєв.	100·70	104·40
4% листи застав. Банку краєв. .	94·—	94·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	95·—	95·70
„ „ 4% льос. в 41½ літ.	95·—	95·70
„ „ 4% льос. в 56 літ.	95·—	95·70
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	97·80	98·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	101·50	102·20
„ „ „ „ 4½ %	99·80	100·50
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	94·—	94·40
Позичка краєв. з 1873 по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	95·50	96·20
„ „ м. Львова 4% по 200К.	90·50	—·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова . . . . , . .	74·—	80·—
Міста Станиславова	—·—	—·—
Австр. черв. хреста (Курс віденьский)	54·—	55·—
Угорск. черв. хреста (Курс віденьский)	30·45	31.15
Іт. черв. хрес. 25 фр. (Курс віденьский)	27·50	30.50
Архік. Рудольфа 20К. (Курс віденьский)	87·—	93.—
Базиліка 10 К (Курс віденьский)	19·—	20.—
Joszif 4 К. (Курс віденьский)	8·25	9.50
Сербскі табакові 10фр. (Курс віденьский)	9·50	11.—
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·17	11·35
Рубель паперовий	2·50	2·54
100 марок німецких	117·10	117·60
Доляр америк.	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

І Н С Е Р А Т И.

„NEKTAR“

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. Доставцї Двора царско-російского

Надворні доставцї кор. Вел. королїв: Греции, Швеции і Норвеґії, Бельґії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. Grand prix в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,

Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цінник.

Цїни в коронах за одну коробку російскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Ваґа пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Караччі'ого* величини 37½×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Івіда Ренї* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене виданє, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолїтоґр., 290 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в компletі, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ

найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель французский).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).